

δίνετε τη δέουσα προσοχή στην αναγκαιότητα της πολιτιστικής αναβάθμισης της πατρίδας μας.

Θα τελειώσω με δύο στίχους του Καβάφη: «Τρέμουν οι σπιτικοί μικροί θεοί και προσπαθούν τ' ασημαντά των σώματα να κρύψουν, γιατί άκουσαν μιαν απαίσια βοή, θανάσιμη βοή την σκάλα ν' ανεβαίνει. Βήματα σιδερένια που τραντάζουν τα σκαλιά».

Αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, ο πολιτισμός για τη Νέα Δημοκρατία είναι στάση ζωής. Εμείς σε κάθε περίπτωση δεν έχουμε άλλη επιλογή, παρά να επιμεινουμε στην καταψήφισή του ανεπαρκούς αυτού Προϋπολογισμού. Δυστυχώς, με τη στάση σας και την πολιτική σας αντίληψη δεν μας αφήνετε άλλα περιθώρια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Καραμανλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές περιοχές της χώρας αυτήν τη στιγμή που συζητούμε δεν έχουν ηλεκτρικό. Υπάρχει έλλειψη πετρελαίου θέρμανσης. Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή που μιλάμε έχει κοπεί στα δύο. Το κυκλοφοριακό χάος είναι χωρίς προηγούμενο. Οι υποδομές αποδεικνύονται παντελώς ανεπαρκείς και ο κρατικός μηχανισμός δείχνει ανήμπορος να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.

Και ερωτώ: Αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα του κ. Σημίτη;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ή μήπως αυτή είναι η άλλη Ελλάδα του κ. Σημίτη; Σε κάθε περίπτωση αποδεικνύεται ότι η Ελλάδα του κ. Σημίτη είναι ισχυρή μόνο με ηλιοφάνεια. Και, παρακαλώ, μην ακουστούν άλλη φορά τα φαιδρά περί ακραίων καιρικών φαινομένων. Γιατί, αν ήταν έτσι, οι Σκανδιναβοί και οι Καναδοί έπρεπε κάθε χρόνο να θρηνούν εκατόμβες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού γίνεται, ενώ έχουμε ήδη στα χέρια μας το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Σε λίγες μέρες τριακόσια εκατομμύρια Ευρωπαίοι πολίτες θα συναλλασόμεστε με ευρώ. Και αυτό είναι αναμφισβήτητο μια πολυσήμαντη ευρωπαϊκή εξέλιξη. Και αυτό για μας, τους πρωταγωνιστές και αυθεντικούς εκφραστές του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...είναι μεζόνος σημασίας. Και χωρίς περιστροφές θα σας πω πως θεωρώ θετικό το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις της επταετίας 1993-2000, παρά την αρχική άρνησή τους ή δυστοκία τους, υιοθέτησαν τις επιλογές μας για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι άργησαν και η προσπάθεια στοίχισε ακριβά. Το λάθος είναι ότι εγκλωβίστηκαν σε μια λογιστική διαχείριση, που αποκλειστικά και μόνο είχε σαν στόχο την ονομαστική σύγκλιση. Το λάθος ήταν ότι δεν θέλησαν να προχωρήσουν στις αναγκαίες, στις φιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές για μια δυναμική και αυτοτροφοδοτούμενη αναπτυξιακή διαδικασία.

Και σήμερα φαίνεται ξεκάθαρα ότι η ένταξη στην ΟΝΕ στηρίχθηκε κυρίως στη διεθνή συγκυρία, την ευνοϊκή διεθνή συγκυρία με τις χαμηλές τιμές των πρώτων υλών και τα χαμηλότερα διεθνή επιτόκια των τελευταίων σαράντα χρόνων, στις μεγάλες εισροές από τα κοινοτικά ταμεία, στην εισπρακτική επιδρομή των ογδόντα επτά νέων φορολογικών επιβαρύνσεων και στην ονομαζόμενη «δημιουργική» λογιστική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα σε ολόκληρη την Ευρώπη διαμορφώνεται ένα νέο περιβάλλον, ένα περιβάλλον που μεταβάλλει ριζικά τόσο τις συνθήκες οικονομικής δραστηριότητας όσο και τις δυνατότητες της οικονομικής πολιτικής. Η δημοσιονομική πολιτική επωμίζεται πρόσθετα καθήκοντα και οι προϋπολογισμοί γίνονται εργαλεία άσκησης πολιτικής. Γι' αυτό ακριβώς η κατάρτιση, η συζήτηση στη Βουλή αλλά και η εκτέλεση του Προϋπολογισμού αποκτούν μεζονα σημασία.

Το πρώτο, λοιπόν, που θέλω να τονίσω είναι η ανάγκη

θεσμικής αναβάθμισης αυτών των διαδικασιών, κυρίως μάλιστα η ουσιαστική συζήτηση στη Βουλή, αφού πρώτα ακουστούν οι απόψεις των κοινωνικών φορέων. Αλλά και η συνεχής παρακολούθηση από τη Βουλή της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, ώστε να μη μένει σε ένα απλό ευχολόγιο, όπως συμβαίνει δυστυχώς μέχρι σήμερα.

Πιστεύω ότι για μία ουσιαστική αξιολόγηση του Προϋπολογισμού πρέπει προηγουμένως να δούμε, πρώτον, ποια είναι σήμερα η οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα στη χώρα μας και, δεύτερον, τι ακριβώς έγινε με τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο, τα πιο έγκυρα και επίσημα στοιχεία επισημαίνουν ότι το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων βρίσκεται μόλις στο 68% του μέσου όρου των χωρών της ευρωζώνης, ενώ το Α.Ε.Π. αυξήθηκε σωρευτικά από το 1995 μέχρι σήμερα κατά 29%, το πραγματικό εισόδημα αυξήθηκε μόλις κατά 7%.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πέρα από τη χρηματοδότηση ενός σπάταλου κράτους, οι καρποί της ανάπτυξης καταλήγουν στους λίγους, ότι πραγματοποιείται συγκέντρωση του πλούτου και διέγερση της φτώχειας, ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη παντού, ότι δεν υπάρχει ανάπτυξη για όλους.

Αυτό ακριβώς αποτυπώνεται ανάγλυφα στη συνεχιζόμενη διέγερση των κοινωνικών αλλά και των περιφερειακών ανισοτήτων. Οι πέντε από τις δέκα πιο φτωχές περιφέρειες της Ευρώπης είναι στην Ελλάδα. Ένα στα τέσσερα νοικοκυριά, περίπου δύο εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Το εισόδημα του αγροτικού κόσμου μειώνεται συνεχώς, με αποτέλεσμα να εξαφανίζονται τα όρια και της ανοχής του αλλά και της αντοχής του.

Υπάρχει δραματική μείωση των αποταμιεύσεων χιλιάδων μικροεπενδυτών μετά την κατάρρευση του χρηματιστηρίου. Υπάρχει στασιμότητα του διαθέσιμου εισοδήματος των μισθωτών και οι προσδοκίες των νοικοκυρών είναι αρνητικές.

Κατέχουμε τις τελευταίες θέσεις μεταξύ των δεκαπέντε Ευρωπαίων σε ό,τι αφορά τις δημόσιες δαπάνες για την υγεία και την παιδεία. Γι' αυτό ακριβώς, όπως επισημαίνει η σχετική κοινοτική έκθεση που δημοσιεύθηκε προχθές, οι Έλληνες δαπανούμε εξ ιδίων διπλάσιο από το μέσο ευρωπαϊκό όρο για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και δαπανούμε τρεις φορές περισσότερο απ' ό,τι ο μέσος Ευρωπαίος για τη μόρφωση των παιδιών μας. Αυτό είναι η απόλυτη απόδειξη της κατάρρευσης του συστήματος υγείας και της απάτης που ονομάζεται ακόμη δωρεάν παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ανεργία, ο αυθεντικότερος εκφραστής της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας, βρίσκεται στα μεγαλύτερα ύψη της μεταπολεμικής περιόδου και είναι τρεις ποσοστιαίες μονάδες πιο ψηλά απ' ό,τι στις χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, με εξαίρεση την Ισπανία.

Η Ελλάδα παρουσιάζει σήμερα τραγική υστέρηση στους δείκτες της πραγματικής σύγκλισης. Σε μία εποχή που το κρίσιμο στοιχείο της οικονομίας συμπυκνώνεται στην έννοια «ανταγωνιστικότητα», η χώρα μας βρίσκεται στην τελευταία θέση των δεκαπέντε ευρωπαϊκών χωρών, ενώ το παγκόσμιο οικονομικό forum την υποβιβάζει από την τριακοστή τέταρτη η θέση στην τριακοστή έκτη η φέτος θέση της παγκόσμιας κατάταξης.

Κατέχουμε την προτελευταία θέση σε ό,τι αφορά την παραγωγικότητα.

Κατέχουμε την τελευταία θέση στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Από το 1998 και μετά η Κυβέρνηση εξαγγέλλει συνεχώς αλλά και αναβάλλει συνεχώς τις ίδιες ιδιωτικοποιήσεις.

Το σύνδρομο του χρηματιστηρίου, η καταρράκωση δηλαδή της αξιοπιστίας του και η απώλεια περισσότερο από 30.000.000.000.000 δραχμές, η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου που έγινε ποτέ, πιέζει τη ζήτηση και επηρεάζει αρνητικά τις επενδύσεις.

Υπάρχει στασιμότητα στη βιομηχανική παραγωγή.

Υπάρχει καθυστέρηση ομολογημένη από την Κυβέρνηση στην υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για περισσότερο από δεκαοκτώ μήνες, με αποτέλεσμα να ελλοχεύει πια ο κίνδυνος περικοπής κονδυλίων μετά το 2003.

Υπάρχει στασιμότητα στις εξαγωγές. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεπερνάει το 16% του ΑΕΠ. Είναι το υψηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι άμεσες ξένες επενδύσεις είναι καθυλωμένες κοντά στο μηδέν. Με άλλα λόγια, λάμπουν διά της απουσίας τους και αποκαλύπτουν το μέτρο της εμπιστοσύνης ή μη εμπιστοσύνης προς την ελληνική οικονομία.

Για δεύτερη φορά οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ οδηγούν το ασφαλιστικό σύστημα σε αδιέξοδο. Και με τις συνεχιζόμενες από το '97 και μετά παλινωδίες επιδεινώνουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Επισημώς -προσέξτε το αυτό- έχουμε το τρίτο υψηλότερο ποσοστό δημοσίου χρέους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν όμως προστεθούν τα κρυφά χρέη, τότε η Ελλάδα έχει το υψηλότερο δημόσιο χρέος στην Ευρώπη. Και το δημόσιο χρέος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξελίσσεται σε εξαιρετικά κρίσιμο πρόβλημα για το μέλλον της χώρας.

Ακόμη πιο προβληματική είναι η κατάσταση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Το κράτος έχει καταντήσει το μεγαλύτερο πρόβλημα στον τόπο. Η Ελλάδα έχει την πιο διεφθαρμένη, την πιο αναποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση από όλες τις χώρες της ευρωζώνης. Έχει τις πιο χρονοβόρες, τις πιο ακριβές γραφειοκρατικές διαδικασίες στην ίδρυση νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών.

Για να δημιουργηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια νέα επιχείρηση στην Ελλάδα, χρειάζεται κατά μέσο όρο 6,5 άδειες και τουλάχιστον δύο μήνες, όταν στην Ιρλανδία χρειάζονται τρεις άδειες και δύο εβδομάδες.

Η παραοικονομία, σύμφωνα με τη σχετική έκθεση του IOBE, βρίσκεται στο 35%. Κατέχουμε πανευρωπαϊκή πρωτιά στην έκταση της διαφθοράς. Σε παγκόσμιο επίπεδο πέσαμε από την εικοστή όγδοη θέση το 1996, στην τεσσαρακοστή δεύτερη το 2001.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, εσείς ο ίδιος, κύριε Σημίτη, αναγνωρίζετε την επέλαση της διαφθοράς και προσποιείσθε έκπληξη για την ευκολία με την οποία παραβιάζεται η νομιμότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι από αυτό το Βήμα ο Πρωθυπουργός ισχυριζόταν ότι παρουσίαζε τον πρώτο πλεονασματικό προϋπολογισμό. Σήμερα είναι πασιφανές ότι δεν έλεγε την αλήθεια. Δεν γνώριζε ότι δεν καταγράφονταν το σύνολο των δαπανών, όπως επίσης δεν γνώριζε ότι καταγράφονταν έσοδα που ήταν παντελώς αδύνατο να πραγματοποιηθούν.

Είχα αναφέρει ως χαρακτηριστικό παράδειγμα τα προβλεπόμενα έσοδα από χρηματοπιστωτικές συναλλαγές και ρωτούσα πώς ήταν δυνατόν να υποστηρίζεται ότι ο μισός τζίρος επί μισό φόρο οδηγεί σε διπλάσια έσοδα. Κανένας δεν απάντησε τότε. Τώρα έρχεται η ίδια η πραγματικότητα να ανατρέψει τις πλασματικές εικόνες. Και η πραγματικότητα είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ χειρότερη απ' όσο προειδοποιούσαμε.

Όλοι ξέρουμε ότι για να καλύψει ένα μέρος της υστέρησης στα έσοδα του τρέχοντος Προϋπολογισμού η Κυβέρνηση κατέφυγε σε έκτακτα τεχνάσματα. Προχώρησε στην προείσπραξη των τελών κυκλοφορίας για τον επόμενο χρόνο, κατέφυγε σε υπέρμετρη αύξηση των αντικειμενικών αξιών, καταχώρισε ως έσοδα του προϋπολογισμού τα 170 δισεκατομμύρια που εισέπραξε από την παραχώρηση των δικαιωμάτων αδειών κινητής τηλεφωνίας, τα οποία είναι συγκυριακά και έπρεπε να διατεθούν για τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Ταυτόχρονα, κατά την πάγια πια τακτική της, μετέθεσε δαπάνες του 2001 στο επόμενο διάστημα. Συγκεκριμένα μετέφερε στα επόμενα χρόνια δαπάνες για τόκους ύψους 200 δισεκατομμυρίων. Πάγωσε τις επιχορηγήσεις των ασφαλιστικών ταμείων και τις αντικατέστησε με ομόλογα και εγγυήσεις που δεν προσμετρούνται στο δημόσιο χρέος. Δεν

κατέγραψε επιστροφές φόρων της τάξης των 325 δισεκατομμυρίων. Εμφάνισε σαν επένδυση και όχι σαν κρατική επιχορήγηση κεφαλαιακές μεταβιβάσεις 630 δισεκατομμυρίων σε προβληματικές δημόσιες επιχειρήσεις για την κάλυψη των ελλειμμάτων τους.

Με άλλα λόγια, επιστράτευσε σε τερατώδη έκταση τη λεγόμενη δημιουργική λογιστική. Σε τελική ανάλυση, όπως φαίνεται και από τα προσωρινά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης εξακολουθεί να βρίσκεται στο 4% του ΑΕΠ.

Σήμερα αποδεικνύεται και ομολογείται από το νέο Υπουργό ότι το 2001 δεν πρόκειται να υπάρξει πλεόνασμα, με μία φράση δηλαδή ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους δεν ήταν πλεονασματικός, είναι ελλειμματικός. Συμπέρασμα, δικαιώνονται οι δικές μας εκτιμήσεις και διαψεύδεται πανηγυρικά η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηριζόμενοι στην πραγματικότητα, κοιτώντας μπροστά, κοιτώντας τους ανθρώπους γύρω μας, ας δούμε την πρόταση για την οποία η Κυβέρνηση ζητά σήμερα την ψήφο μας.

Πρώτον, μόλις πέρυσι η Κυβέρνηση προεξόφλουσε για το 2002 αύξηση του ΑΕΠ πέραν του 5%. Τώρα κάνει λόγο για 3,8%, πολύ μεγάλη διαφορά δηλαδή, ακόμη και αν επαληθευθεί, όπως το ελπίζουμε, γιατί αμφισβητείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Βεβαίως και αυτός ο ρυθμός είναι υψηλότερος του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Εξίσου βέβαιο όμως είναι ότι η αύξηση του ΑΕΠ στη χώρα μας σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στον υψηλό καταναλωτικό δανεισμό, που επιφυλάσσει αρνητικές επιπτώσεις στο μέλλον και βέβαια οφείλεται στο δυναμισμό των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Οφείλεται όμως σε σημαντικό βαθμό και στις κοινοτικές εισροές. Τα τελευταία δύο χρόνια, λόγω των καθυστερήσεων που υπήρξαν, οι δαπάνες από τα κοινοτικά προγράμματα ήταν πολύ μεγαλύτερες απ' ό,τι στο παρελθόν για να κλείσει το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Όπως επίσης δεν πρέπει να λησμονείται ότι οι εισροές αυτές από την Ευρώπη έχουν προσωρινό χαρακτήρα. Σε κάθε περίπτωση πάντως η πραγματική σύγκλιση μόνο σαν μύθος μπορεί να ακούγεται.

Δεύτερον, αυτός ο Προϋπολογισμός αποτελεί μνημείο αναξιοπιστίας και προχειρότητας. Αρκεί ως απόδειξη η αναθεώρηση μέσα σε ένα μήνα όλων των εκτιμήσεων του. Χαρακτηριστικότερη η αναθεώρηση του ρυθμού ανάπτυξης, που από 4,5% που ήταν στο προσχέδιο, πήγε στο 3,8% που ήταν στο οριστικό σχέδιο. Οι διαφορές μεταξύ Οκτωβρίου και Νοεμβρίου είναι τεράστιες. Υπάρχει απόκλιση σχεδόν 40% στο έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης, απόκλιση περίπου 35% στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης. Και αναρωτιέμαι τι μεσολάβησε στο διάστημα αυτό δεδομένου ότι οι τάσεις της διεθνούς ύφεσης ήταν ορατές πολλούς μήνες νωρίτερα, ενώ το αίσθημα αβεβαιότητας στον κόσμο ήταν πολύ εντονότερο στο πρώτο διάστημα μετά την τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου. Εκτός αν δεχθούμε ότι και εδώ επικράτησε η γενική τάση των νέων μελών του κυβερνητικού σχήματος να ξηλώνουν ό,τι σχεδίαζαν οι προκατόχοι τους.

Τρίτον, αναφέρεται ότι ο Προϋπολογισμός θα εμφανίσει τελικά πλεόνασμα 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα όμως αναφέρεται ότι θα αυξηθεί και το δημόσιο χρέος κατά 8,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Και ερωτώ απλά: πώς είναι δυνατόν ο Προϋπολογισμός να είναι πλεονασματικός και ταυτόχρονα το χρέος να αυξάνεται; Πώς μπορεί να μας περισσεύουν κονδύλια και ταυτόχρονα να αυξάνεται το χρέος μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει ορισμένες φορολογικές ελαφρύνσεις για φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις. Είναι όμως -και θέλω να το επισημάνω αυτό- παντελώς ανεπαρκείς και αποσπασματικές. Δεν εντάσσονται σε μια γενικότερη φορολογική αναμόρφωση. Δεν είναι σοβαρή απάντηση στις μεγάλες μειώσεις των συντονιστών φορολογίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θετικό, επίσης, είναι ότι υπάρχει μια πρόβλεψη αυξημένων

πιστώσεων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για έργα ενταγμένα στα κοινοτικά προγράμματα. Είναι όμως απόλυτα αρνητικό το γεγονός ότι μειώνονται οι επενδυτικές δαπάνες σε κρίσιμους τομείς για την οικονομία και την κοινωνία. Μειώνονται οι επενδυτικές δαπάνες στον τουρισμό, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στα εγγειοβελτιωτικά έργα.

Βασικό χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού είναι ότι κινείται στη λογική των προηγούμενων χρόνων. Δεν καθοδηγεί την οικονομία, αλλά σέρνεται πίσω από τις εξελίξεις. Δεν θέτει κανένα φιλόδοξο στόχο σε κανέναν απολύτως τομέα. Επιστρατεύει, όπως λέγαμε, σε τερατώδη έκταση τη δημιουργική λογιστική, όπως συμβαίνει με τις κεφαλαιακές μεταβιβάσεις 650 δισεκατομμυρίων στις ΔΕΚΟ. Υπερεκτιμά τα έσοδα, όπως συμβαίνει με το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων. Υποτιμά τις δαπάνες, όπως συμβαίνει με την αποπληρωμή των τόκων. Και επιπλέον αναφέρει ένα πλεόνασμα δημοσίων οργανισμών και λοιπών προσαρμογών της τάξης περίπου του 2,5%, για το οποίο δεν δίνεται όμως κανένα απολύτως στοιχείο.

Και ερωτώ: από πού προκύπτει αυτό το πλεόνασμα; Γιατί τέτοιες ασάφειες; Γιατί κενά και αντιφάσεις; Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Μόνο μια είναι η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Προϋπολογισμός βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα, ότι είναι και αυτός ένας πλασματικός Προϋπολογισμός που παρουσιάζεται δίκην εικονικής πραγματικότητας σαν πλεονασματικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ μεγάλο ζήτημα είναι η εντατική χρήση της δημιουργικής λογιστικής που συσκοτίζει τη δημοσιονομική πραγματικότητα. Από τη μια με προμέτοχα, με τιτλοποιήσεις, με προεισπράξεις αφαιρούνται πόροι από τους προϋπολογισμούς των επόμενων χρόνων, από την άλλη με νομοθετικές, με τραπεζικές ρυθμίσεις μεταφέρονται σημερινές υποχρεώσεις στο επόμενο διάστημα. Δημιουργείται έτσι ένα δεύτερο, ένα κρυφό, αλλά πολύ ακριβότερο χρέος μόνο και μόνο για να κατασκευάζονται πλασματικές εικόνες στον Προϋπολογισμό και το δημόσιο χρέος.

Ακόμη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην τελευταία του έκθεση επισημαίνει ότι χρησιμοποιούνται χρηματοοικονομικά εργαλεία υψηλού κόστους για να αλλοιώνεται η εικόνα των δημοσιονομικών μεγεθών. Χαρακτηριστικά δείγματα δημιουργικής λογιστικής που καταλήγουν σε κρυφά χρέη είναι οι κεφαλαιοποιήσεις τόκων από το 1995 μέχρι σήμερα, το χρέος προς το ΙΚΑ και τα ταμεία των εργαζόμενων στη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ, το χρέος των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους, το χρέος των ασφαλιστικών οργανισμών προς τα νοσοκομεία, το νέο συσσωρευμένο χρέος της Ολυμπιακής, η έκδοση αγρομετόχων και προμετόχων του ΟΤΕ, των ΕΛ.ΠΕ., η προείσπραξη εσόδων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με το σύστημα των τιτλοποιήσεων.

Εκπληκτικό παράδειγμα-μνημείο δημιουργικής λογιστικής είναι η δέσμευση μελλοντικών εσόδων από τα λαχεία. Στη χρήση του 2001 αποπληρώθηκαν χρέη 1,5 περίπου δισεκατομμυρία ευρώ με εγγύηση τα έσοδα που θα έχει τα επόμενα χρόνια το κράτος από τα λαχεία. Με την ίδια λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να εξαφανίσουμε ολόκληρο το χρέος σε μια χρονιά δεσμεύοντας τα συνολικά έσοδα των επόμενων τεσσάρων χρόνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό όμως είναι επικίνδυνο. Ακριβή εικόνα της πραγματικότητας δεν φαίνεται να έχει ούτε η ίδια η Κυβέρνηση, βέβαιη ότι τα κρυφά χρέη που αναγκάστηκε να ομολογήσει υπερβαίνουν τα 5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτοί είναι οι πλεονασματικοί προϋπολογισμοί. Αυτή είναι η μείωση του δημόσιου χρέους. Και όλα αυτά δεν είναι μία απόδειξη μόνο της εικονικής πραγματικότητας. Εγείρουν πρόβλημα δημοκρατίας, γιατί υπονομεύουν τη δημοσιονομική πολιτική της επόμενης κυβέρνησης. Αυτή είναι η πραγματικότητα και πρέπει να λέγεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ισοδυναμούν με καταδολίευση των δικαιωμάτων μελλοντικών

γενεών, γιατί τους παίρνουν πόρους και τους ρίχνουν βάρη. Και πάντως σίγουρα αποτελούν νάρκη στην πορεία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς, η Νέα Δημοκρατία, πιστεύουμε –και το πιστεύουμε βαθιά– ότι η Ελλάδα μπορεί καλύτερα. Πιστεύουμε ότι η χώρα χρειάζεται μια νέα πολιτική που να βγαίνει μπροστά από τα γεγονότα. Πιστεύουμε ότι χρειάζεται μια νέα οικονομική και κοινωνική αντίληψη. Έχουμε μπροστά μας τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που αυτοί και μόνο μπορεί να εξασφαλίζουν σημαντική αύξηση του ΑΕΠ κατά τέσσερις μονάδες, φθάσει να υπάρξει κατάλληλος σχεδιασμός, διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, επαρκής προετοιμασία των φορέων, απλοποίηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών, ορθολογική διαχείριση και επένδυση στο αύριο, διευκόλυνση στην προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων, συμμετοχή όλων χωρίς αποκλεισμούς.

Έχουμε ταυτόχρονα μπροστά μας την ιστορική ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, μια ευκαιρία που μπορεί να σηκώσει πιο ψηλά την πατρίδα μας. Δυστυχώς, ωστόσο καθυστερήσεις έχουν εκτινάξει το κόστος πάνω από το διπλάσιο. Επιλέγονται λύσεις έκτακτης ανάγκης, λυόμενα, τέντες που, ενώ θα κοστίσουν περισσότερα από τις μόνιμες εγκαταστάσεις, δεν θα αφήσουν τίποτα για μεταολυμπιακή χρήση την επόμενη μέρα. Εγκαταλείπονται χρήσιμα έργα για την ποιότητα ζωής και αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται. Είναι ανάγκη να ενώσουμε τις δυνάμεις μας για να πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα, χωρίς να βυθίσουμε τις επόμενες γενιές στα χρέη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η Κυβέρνηση εμφανίζεται κάπου κάπου να υιοθετεί στα λόγια ορισμένες βασικές φιλελεύθερες κατευθύνσεις. Υπάρχει όμως τεράστια απόσταση ανάμεσα στα λόγια και στα έργα, στην πράξη. Υπάρχει δυναμική εξαγγελιών και υστέρηση έργων. Υπάρχει εγκλωβισμός της κυβέρνησης στο κατεστημένο, στις πελατειακές της σχέσεις και στην εξάρτησή.

Γι' αυτό ακριβώς σήμερα η οικονομία χρειάζεται ένα σοκ δυναμικής αναγέννησης, χρειάζεται πρώτα απ' όλα ριζοσπαστικές διαρθρωτικές αλλαγές και σε αυτό η Κυβέρνηση δεν θέλησε, δεν μπόρεσε και φαίνεται ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, αντί να προχωρήσει σε ουσιαστικές αποκρατικοποιήσεις, περιορίστηκε σε μετοχοποιήσεις. Μα, δεν είναι αποκρατικοποίηση αυτό, ιδίως μάλιστα όταν γίνεται για εισπρακτικούς και μόνο λόγους, όπως το κάνετε.

Πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η βεβιασμένη, μετά από πολύχρονη καθυστέρηση, εισαγωγή της ΔΕΗ στο χρηματιστήριο. Ακόμα σοβαρότερο, όμως, είναι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση σπατάλησε πολύτιμο χρόνο, σπατάλησε τεράστιους πόρους για να συντηρεί ζημιολόγους δημόσιες επιχειρήσεις, ώσπου να τις φέρει στο πλήρες αδιέξοδο.

Υποθέτω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το παράδειγμα της Ολυμπιακής θα είναι αντικείμενο διδασκαλίας στις οικονομικές σχολές, θα είναι case study, όπως λέγεται, για να επισημαίνεται ποιοι είναι οι ακατάλληλοι, ποιοι είναι οι επικίνδυνοι διαχειριστές, αλλά και το πώς να μη γίνονται οι αποκρατικοποιήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μια εταιρεία των πέντε ηπείρων, μια τεράστια εθνική περιουσία, αντί να ιδιωτικοποιηθεί έγκαιρα σε υψηλό τίμημα και σε φάση αναπτυξιακής προοπτικής, υπέστη διαδοχικές εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις, κατασπατάλησε πάνω από χίλια δισεκατομμύρια δραχμές και τώρα δυσκολεύεται να βρει αγοραστή.

Περίφημες και περίεργες μεθοδεύσεις, που ακολουθούνται το τελευταίο διάστημα, δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους οριστικού ναυαγίου. Τα κρίσιμα ερωτήματα για τους έως τώρα χειρισμούς, τα αθεώρητα βιβλία και τους ανύπαρκτους ισολογισμούς, δεν βρίσκουν υπεύθυνη απάντηση.

Ερωτώ: Κανείς δεν απολογείται γι' αυτό; Κανείς δεν παρατείνεται γι' αυτό; Κανείς δεν κοκκινίζει γι' αυτό; Έλειψε το φιλότιμο; Έλειψε η ευθιξία σε αυτόν τον τόπο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κραυγαλέο παράδειγμα αποκρατικοποίησης τύπου ΠΑΣΟΚ είναι η περίπτωση της «SOFTEX». Συγκεκριμένα οι αγοραστές έλαβαν σχεδόν 24 δισεκατομμύρια κυκλοφορούν ενεργητικό, 1,2 δισεκατομμύρια συμπλήρωμα καθαρού κεφαλαίου κίνησης, 1,3 δισεκατομμύρια αναπροσαρμογές κεφαλαίου κίνησης, 1,2 δισεκατομμύρια περίπου αποζημίωση για απαλλοτρίωση ακινήτου. Οι αγοραστές, λοιπόν, συνολικά έλαβαν 27,5 δισεκατομμύρια. Και τι κατέβαλαν; Κατέβαλαν 11,5 δισεκατομμύρια. Άμεσο κέρδος αγοραστών καθαρά 16 δισεκατομμύρια.

Συμπέρασμα; Ο πωλών πληρώνει. Ο αγοράζων πληρώνεται. Αυτά κάνετε και αυτά είναι απαράδεκτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Αν μάλιστα υπολογιστούν και οι προγενέστερες εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις, η ζημία του κράτους και σε αυτήν την περίπτωση είναι πολύ μεγαλύτερη, ξεπερνά τα 100 δισεκατομμύρια δραχμές. Και όλα αυτά για να διαλυθεί τελικά μια επιχείρηση.

Και ύστερα μιλάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, για χρηστή και ορθολογική διαχείριση; Μιλάτε για ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό και ύστερα ρωτάτε από πού θα βρεθούν οι πόροι για την υγεία και την παιδεία; Δεν βρίσκονται έτσι, όσους φόρους και αν βάλετε, όσο και αν αυξάνεται το δημόσιο χρέος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έγινε και τι γίνεται στα ναυπηγεία Σκαρामαγκά, προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των οποίων άρχισε από την περίοδο της θητείας του σημερινού Πρωθυπουργού στο Υπουργείο Βιομηχανίας, θητεία που από ό,τι έχουμε καταλάβει, προτιμά να μη θυμάται.

Εδώ και καιρό η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται την πώλησή τους στη γερμανική κοινοπραξία «HDW». Λίγο πριν από τις εκλογές ανέθεσε απευθείας στην ίδια εταιρεία και στα ναυπηγεία Σκαρामαγκά την κατασκευή τριών υποβρυχίων έναντι 420 δισεκατομμυρίων δραχμών. Προσοχή. Με διεθνή διαγωνισμό θα μπορούσε να αγοράσει τέσσερα αντί τριών υποβρυχίων και να περισσέψουν και 120 δισεκατομμύρια δραχμές.

Πέρα από αυτό, έφερε νομοσχέδιο που επιβαρύνει με άλλα 25 δισεκατομμύρια δραχμές τους Έλληνες φορολογούμενους για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις. Και όλα αυτά για να διαπραγματευθεί ένα τίμημα -άκουσον, άκουσον- 2 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Τώρα τι συμβαίνει ακριβώς; Κανένας δεν εμφανίζεται να μας πει. Το μόνο που φαίνεται ξεκάθαρα είναι ότι η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται, δεν ξέρει, δεν θέλει να μάθει πώς λειτουργεί η αγορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τραγική αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής των αποκρατικοποιήσεων φάνηκε και στην περίπτωση της αναζήτησης στρατηγικού επενδυτή από τον ΟΤΕ.

Ο πιο κερδοφόρος οργανισμός του δημοσίου έμεινε στα αζήτητα. Και το ερώτημα είναι: Γιατί; Και έπειτα τι έγινε και τι γίνεται με τις επενδύσεις του οργανισμού στα Βαλκάνια, στις οποίες είχε εμπλακεί η Κυβέρνηση, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, υπέρ του μονοπωλιακού προμηθευτή του οργανισμού; Τι γίνεται με το νέο αεροδρόμιο και τις ρυθμίσεις που προωθούνται σε βάρος του κοινού, σε βάρος του τουρισμού, σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος; Τι συμβαίνει με τον ΟΣΕ, τις αστικές συγκοινωνίες; Τι συμβαίνει με τα ΕΛ.ΤΑ.; Πόσο χρεώνουν και πόσο ταλαιπωρούν τους πολίτες; Τι γίνεται με την αγροτική που εξανέμισε εξυγιαντικά προγράμματα δισεκατομμυρίων και σπατάλησε το μετοχικό της κεφάλαιο στα καθεστωτικά χρηματιστηριακά παιχνίδια της προεκλογικής περιόδου;

Αφήστε, λοιπόν, κατά μέρος, κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά και λοιπά φερέφωνα εκτός αυτής της Αιθούσης τους ισχυρισμούς ότι η Νέα Δημοκρατία εναντιώνεται στις αποκρατικοποιήσεις, γιατί ούτε έτσι ούτε αλλιώς θα εξασφαλίσετε ποτέ τη σιωπή μας στην αδιαφάνεια και στη σιωπή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Η Νέα Δημοκρατία θεωρεί όχι μόνο αναγκαία, αλλά και επιτακτική την άμεση πρόθεση ουσιαστικών αποκρατικοποιήσεων, αλλά και να το θυμάσθε αυτό κάτω από συνθήκες και όρους πλήρους διαφάνειας, αποκρατικοποιήσεις που οδηγούν από το κρατικό μονοπώλιο στο μονοπώλιο προεπιλεγμένων διαπλεκόμενων συμφερόντων δεν θα γίνουν δεκτές, δεν θα περάσουν. Δεν ανταποκρίνονται στις αρχές μας, δεν ταιριάζουν στη φιλελεύθερη πολιτική μας, δεν χωρούν στην ελεύθερη και ανοιχτή οικονομία, δεν χωρούν στην ελεύθερη και ανοιχτή κοινωνία.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τεράστια σε έκταση ζητήματα γίνονται όμως και στο χώρο ευθύνης του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Μια πρώτη εκτίμηση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το πενταετές εξοπλιστικό πρόγραμμα 1996-2001 από τα 3,4 τρισεκατομμύρια κλείνει τελικά στα 5,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αδιάσειστα στοιχεία αποκαλύπτουν ότι αγοράστηκε υλικό που δεν ήταν απαραίτητο, υλικό που δεν ανταποκρίνεται στις επιχειρησιακές ανάγκες μας, υλικό που δεν είχε προταθεί από τα επιτελεία, υλικό που δεν περιλαμβανόταν στο ΕΜΠΑΕ, υλικό σε εξωφρενικά υψηλές τιμές. Τα περισσότερα δε εξοπλιστικά προγράμματα υλοποιήθηκαν χωρίς διαγωνισμούς, χωρίς προδιαγραφές, χωρίς ενσφράγιστες προσφορές. Σχεδόν τα πάντα έγιναν με απευθείας αναθέσεις κατά τις εξαιρέσεις του νόμου με επίκληση του απορρήτου του επείγοντος ή του εθνικού συμφέροντος. Οι περιπτώσεις είναι πολλές και τα ποσά τεράστια. Είναι χρέος μας και είναι χρέος βαρύ τόσο προς το φορολογούμενο πολίτη όσο και προς τις Ένοπλες Δυνάμεις να θέσουμε τα πάντα υπό έλεγχο. Τίποτα δεν θα μείνει στο σκοτάδι και αυτό θα το επιχειρήσουμε και θα το πετύχουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κύριοι συνάδελφοι, είμαι σαφής και κατηγορηματικός. Εμείς πιστεύουμε ότι και οι δαπάνες μπορεί να συγκρατηθούν και η μαχητική ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων να ενισχυθεί, φθάνει να υπάρξει εξορθολογισμός να ακούγονται οι επιτελείς, να παραμεριστούν επιτέλους οι ιδιοτελείς σκοπιμότητες.

Σ' αυτό το σημείο θέλω μόνο μία φράση να πω προς τον Πρωθυπουργό και τους προπαγανδιστές του. Η καθαρή φωνή και η υπεύθυνη στάση της Νέας Δημοκρατίας στο θέμα του ευρωστρατού όχι μόνο δεν αποδυναμώνει, κύριε Σημίτη, όπως συκοφαντικά ισχυρίζεσθε, αλλά αντιθέτως ενισχύει τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Σας ενισχύουμε στον αγώνα που πρέπει επιτέλους να δώσετε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν δεν λησμονούσατε τον ιδρυτή του κόμματός σας, ίσως κάτι να είχατε διδαχτεί. Αν ακούγατε τις πολιτικές δυνάμεις, θα είχατε ακόμη πιο ουσιαστική συνδρομή όχι μόνο από μας αλλά και από το Κομμουνιστικό Κόμμα και από το Συνασπισμό, από το ΔΗΚΚΙ. Μη διανοηθείτε λοιπόν να φέρετε τη χώρα μπροστά σε τετελεσμένα. Οι θέσεις που υποδεικνύαμε ταυτίζονται απόλυτα με τις βασικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι αξιώσεις που προβάλλει η Άγκυρα δεν σημαίνουν τίποτα άλλο παρά μόνο την εκχώρηση δυνατότητας και δικαίωματος να απειλεί και να εκβιάζει την Ελλάδα και αυτό είναι αδιανόητο και απαράδεκτο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Το γεγονός ότι φθάσατε στο παρό πέντε για να αντιδράσετε, σημαίνει ανεπάρκεια και ολιγωρία. Ο ισχυρισμός ότι δώσατε τη μάχη και την κερδίσατε είναι εμπαιγμός. Το γεγονός ότι δηλώνετε ικανοποιημένοι ανησυχητικό.

Εν πάση περιπτώσει, δεν εξετάζουμε διέξοδο μέχρι τώρα. Εκείνο τώρα που προέχει είναι να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια της χώρας μας.

Να εξασφαλίσουμε αυτά που απορρέουν από τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Ένα θέλω να ξέρετε, κύριε Σημίτη: Σ' αυτό το μείζον θέμα για την εθνική ασφάλεια, σ' αυτό που συνιστά τον κυριότερο λόγο

του ευρωπαϊκού μας προσανατολισμού, δεν χωρούν ούτε υποχωρήσεις, δεν χωρούν συμβιβασμοί, δεν χωρούν μισόλογα. Σ' αυτό το θέμα λοιπόν είμαι απόλυτα σαφής και κατηγορηματικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα μπορεί να αποκτήσει πρωταγωνιστικό ρόλο, πολιτικό, οικονομικό, πολιτισμικό στην ευρύτερη περιοχή. Δυστυχώς χάθηκε πολύτιμος χρόνος, δυστυχώς εξαντλήθηκε η πιο ευνοϊκή διεθνής συγκυρία. Με ρυθμούς ΠΑΣΟΚ δεν κερδίζεται η νέα εποχή. Είναι ανάγκη να δώσουμε αγώνα κόντρα στην παρακμή και στη διαφθορά.

Με το σημερινό καθεστώς η χώρα είναι καταδικασμένη στο τέλμα και στο «γκρίζο». Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε στις βαθιές τομές, σε ριζικές. Με το σημερινό κράτος δεν προάγεται η ανάπτυξη, δεν εξασφαλίζεται η κοινωνική συνοχή.

Χρειαζόμαστε ένα νέο, σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος ανεξαρτημένο επιτελούς από την εκάστοτε Κυβέρνηση, με αναβαθμισμένο επιτελικό ρόλο, με πραγματικά ισχυρή αυτοδιοίκηση. Χρειαζόμαστε ένα ανθρώπινο κράτος που επιτέλους θα υπηρετεί αντί να καταδυναστεύει τον πολίτη, που θα παρέχει σε όλους και στους μη ευνοημένους, ασφάλεια και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες παιδείας, υγείας και πρόνοιας. Χρειάζεται ουσιαστική εξυγίανση στο χώρο της υγείας, λειτουργική αναβάθμιση των νοσοκομείων, ενίσχυση των κέντρων υγείας.

Είναι ανάγκη, κύριοι συνάδελφοι, να μπει τέλος –επιτελούς– στις παλινωδίες γύρω από το ασφαλιστικό και να βρεθούν λύσεις στα αδιέξοδα της κοινωνικής ασφάλισης με ανοιχτό, ειλικρινή και γόνιμο διάλογο.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, καταθέσαμε ξεκάθαρες, γενναίες και ολοκληρωμένες προτάσεις, γεγονόσ που για μια ακόμα φορά αποδεικνύει ότι η Αντιπολίτευση λειτουργεί ως Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση λειτουργεί ως Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα προβλήματα γίνονται αξεπέραστα αν διαιωνίζονται από το χτες προς το αύριο. Γίνονται εκρηκτικά εάν επιβαρύνονται εξ αιτίας κομματικών σκοπιμοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει σήμερα η Ελλάδα θεωρούμε την ανεργία. Σχεδόν κάθε σπίτι, κάθε οικογένεια, έχει σήμερα ένα ή και δύο ανέργους. Και αυτό δεν μπορούμε να το προσπερνάμε με υποσχέσεις που συνεχώς διαψεύδονται. Γιατί πίσω από τους άψυχους αριθμούς είναι οι άνθρωποι, άνθρωποι με αξιοπρέπεια, άνθρωποι με υποχρεώσεις, άνθρωποι με ανάγκες στις οποίες δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σήμερα.

Για να υπάρξει όμως η τόνωση της απασχόλησης πρώτα απ' όλα χρειάζεται ένα νέο σύστημα εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης και διαρκούς επανεκπαίδευσης. Και αυτή είναι για μας η πρώτη προτεραιότητα, να συνδέσουμε την παιδεία με την αγορά εργασίας. Να μην παράγουμε επιτελούς ανέργους. Να βάλουμε κανόνες αξιολόγησης και αξιοκρατίας σε όλα τα επίπεδα. Να βάλουμε τέλος στο κρατικό μονοπώλιο των ΑΕΙ, να αυξήσουμε ουσιαστικά τις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία.

Δεν μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε πρώτοι μεταξύ των δεκαπέντε κρατών-μελών στην εξαγωγή φοιτητών. Δεν μπορεί να μένουμε τελευταίοι στις δημόσιες δαπάνες, και δεν μπορεί να είμαστε πρώτοι στις ιδιωτικές δαπάνες για την παιδεία, γιατί όλα αυτά δείχνουν το ναυάγιο της εκπαιδευτικής πολιτικής. Δεν μπορεί η δήθεν δωρεάν παιδεία από κοινωνικός μισθός, όπως λέγατε κάποτε να γίνει σήμερα κοινωνικός φόρος, περίπου ένα εκατομμύριο το χρόνο για κάθε οικογένεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτή η πραγματικότητα δεν μπορεί να συνεχίζεται.

Η παιδεία είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης. Είναι ο σημαντικότερος μηχανισμός αναδιανομής εισοδήματος. Είναι η γέφυρα που οδηγεί στο αύριο και είναι ανάγκη επιτελούς να την κτίσουμε όλοι μαζί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη νέα εποχή, το στοίχημα της απασχόλησης, της ανάπτυξης, το στοίχημα της οικονομίας βρίσκεται στην έννοια «ανταγωνιστικότητα».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ)

Απελευθέρωση των αγορών από τον ασφυκτικό κρατικό εναγκαλισμό, ουσιαστικές αποκρατικοποιήσεις με οικονομική και όχι με ταμειακή σκοπιμότητα. εθνική στρατηγική για την προώθηση των εξαγωγών, εθνική στρατηγική για προσέλκυση ξένων επενδύσεων, αναμόρφωση ριζική του αναπτυξιακού νόμου, αναθεώρηση του καθεστώτος αδειών, άρση των γραφειοκρατικών εμποδίων στην ίδρυση επιχειρήσεων.

Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία σε μια μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση. Το σημερινό φορολογικό σύστημα δεν είναι ούτε ανταγωνιστικό ούτε όμως κοινωνικά δίκαιο. Ο φοροεπιστρακτικός μηχανισμός είναι γραφειοκρατικός, αναποτελεσματικός και καθημερινά εκκολάπτει φαινόμενα διαφθοράς. Θεωρούμε αναγκαία τη σοβαρή μείωση των συντελεστών, την απλοποίηση του συστήματος, την άρση των αδικιών, αλλά και την εισαγωγή διαδικασιών ελέγχου που θα παραμερίσουν τα κρούσματα συναλλαγής.

Σε καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μια οικογένεια με ένα εργαζόμενο δεν πληρώνει τον ίδιο φόρο με έναν άγαμο που έχει το ίδιο εισόδημα. Μόνο στην Ελλάδα συμβαίνει αυτό. Στη Γερμανία για παράδειγμα εφόσον ένας σύζυγος δεν δουλεύει, το εισόδημα διαιρείται διά δύο και ο φόρος υπολογίζεται στο μισό. Μόνο στην Ελλάδα η φορολογία των επιχειρήσεων είναι στο 37,5%. Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο μέσος όρος είναι 30%.

Ιδιαίτερη σημασία δίνουμε στην τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας στην ύπαιθρο, στην ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης.

Προτείνουμε ολοκληρωμένες παρεμβάσεις σε κάθε μία από τις περιφέρειες της χώρας, μια νέα επιθετική αγροτική πολιτική προσανατολισμένη προς το αύριο με άμεση εφαρμογή μέτρων για τη μείωση του κόστους παραγωγής, με την προώθηση των αναγκαίων υποδομών και όχι με εγκατάλειψή τους όπως προμηνύεται από τον Προϋπολογισμό που καταθέσατε. Αγώνα για τη στήριξη των προϊόντων μας στις Βρυξέλλες και όχι μετάθεση των προβλημάτων για το μέλλον. Και χρειάζεται ακόμα μια συγκροτημένη πολιτική για τον τουρισμό που μπορεί να γνωρίσει άνθηση εν όψει μάλιστα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Επιβάλλεται αποφασιστική στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης με νέους τρόπους χρηματοδότησης και με εξασφάλιση της συμμετοχής του εμπορίου στα κοινοτικά προγράμματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια αλήθεια. Εάν δεν στηριχθεί ο αγροτικός κόσμος, εάν δεν στηριχθεί ο τουρισμός και η μικρομεσαία επιχείρηση θα γονατίσει η ύπαιθρος, θα γονατίσει η περιφέρεια. Και αν γονατίσει η ελληνική περιφέρεια θα πάθουν ασφυξία τα αστικά κέντρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η νέα εποχή απαιτεί ένα άλμα ποιότητας και δημιουργίας. Με τις μεθόδους σας τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Φαίνονται στην Εγνατία, φαίνονται στην ΠΑΘΕ, φαίνονται στο Διακονιάρη.

Η νέα εποχή απαιτεί καθαρούς κανόνες, κοινούς για όλους, γνωστούς εκ των προτέρων. Δεν μπορεί να τίθενται εκτός αναπτυξιακής διαδικασίας ένα εκατομμύριο επιχειρηματίες για το χατίρι των λίγων προσκειμένων. Δεν κερδίζεται έτσι ο 21ος αιώνας.

Πόσα από τα δημόσια έργα έχουν εκτελεστεί σύμφωνα με τον προϋπολογισμό τους, έχουν παραδοθεί στον προγραμματισμένο χρόνο και δεν παρουσιάζουν κακοτεχνίες; Για πείτε μας πόσα;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι η Εγνατία και η ΠΑΘΕ, ενώ έπρεπε ήδη να έχουν ολοκληρωθεί, με ρυθμούς ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να παραδοθούν πριν από το 2010; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το συνολικό τους κόστος έχει σχεδόν τριπλασιαστεί; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το κόστος για την Αττική Οδό από 450 δισεκατομμύρια δραχμές ξεπερνά τώρα τα 800 δισεκατομμύρια δραχμές;

Γιατί ο έως πρόσφατα αρμόδιος Υπουργός βεβαίωνε ότι κατατέθηκε στην ευρωπαϊκή επιτροπή ο φάκελος για το μετρό Θεσσαλονίκης και η επιτροπή ανακοινώνει πως κάτι τέτοιο ποτέ δεν έγινε; Τι συμβαίνει; Ως πού μπορεί να φτάνει ο εμπαιγμός του κόσμου και η αδιαφορία για το μέλλον του τόπου;

Το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση, επιμένουν σε ένα σαθρό καθεστώς ανάθεσης των έργων, τι σημαίνει; Τι συνέβη με το Κτηματολόγιο, που ο αρμόδιος Υπουργός διαφήμιζε σαν εθνική υπόθεση;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το _ του έργου στοίχισε περισσότερο από το διπλάσιο του προβλεπόμενου συνολικού κόστους; Είναι παταγώδης αποτυχία αυτό ή δεν είναι; Για να μιλήσουμε σε απλά ελληνικά, είναι απόδειξη ανικανότητας και ανεπάρκειας ή δεν είναι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Διαπίστωσε, ναι ή όχι, ο αρμόδιος κοινοτικός Επίτροπος καθυστερήσεις και έλλειψη διαφάνειας; Διέκοψε, ναι ή όχι, τη χρηματοδότηση της πρώτης φάσης; Επέβαλε ή δεν επέβαλε την επιστροφή σχεδόν 20 δισεκατομμυρίων δραχμών;

Είναι ή δεν είναι και αυτό μια επιπλέον μαύρη τρύπα, ένα νέο χρέος, ένα ακόμα φορτίο στις πλάτες των φορολογουμένων; Πώς θα συνεχιστεί το έργο; Ποιος θα πληρώσει; Μπορεί να συνεχίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ίδια κατάσταση; Μπορούμε έτσι να προχωρήσουμε προς το αύριο;

Το αμείλικτο ερώτημα όμως, που τίθεται πάλι εδώ, είναι: Ζημιώνετε τα συμφέροντα του τόπου. Ζημιώσατε τον Έλληνα φορολογούμενο. Τραυματίζετε, ειδικά σ' αυτήν την υπόθεση, και το κύρος της χώρας. Και μη μέμφεσθε εμάς. Εσείς κάνατε τα εγκληματικά λάθη. Γίνεται ρεζίλι η χώρα διεθνώς και μετά, από αίσθημα ενοχής, προσπαθείτε να σπρώξετε, όπως συνηθίζετε άλλωστε, αλλού τις ευθύνες σας.

Ζημιώνετε, λοιπόν, τη χώρα και τον Έλληνα φορολογούμενο, τραυματίζετε το κύρος του τόπου και μετά τι έγινε;

Ερωτώ πάλι: Κανείς δεν παραιτείται; Κανείς δεν απολογείται; Κανείς δεν ευαισθητοποιείται, κανείς δεν κοκκινίζει; Έχετε και το θράσος να κάνετε τους τιμητές;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κι αυτό με οδηγεί σε ένα ακόμα ερώτημα. Χάθηκε από την Κυβέρνησή σας τελείως το φιλότιμο; Ευθιξία δεν υπάρχει; Τσίπα δεν υπάρχει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται καθαρά ότι το πρόβλημα της οικονομίας είναι πρωτίστως πολιτικό. Είναι πρόβλημα του κατεστημένου και του συντηρητισμού που παράγει αυτό το κατεστημένο. Είναι πρόβλημα καθεστωτικών νοοτροπιών που επιβραβεύουν την ασυδοσία, επιτρέπουν την παραβίαση της νομιμότητας και τελικά διαμορφώνουν ένα πλέγμα αλληλοσυγκάλυψης και ατιμωρησίας. Είναι οι καθεστωτικές πρακτικές, που οδήγησαν το χρηματιστήριο σε κατάρρευση, με καταστροφικές βέβαια συνέπειες σε βάρος του δημόσιου, με καταστροφικές συνέπειες για τις οικονομίες ενάμιση εκατομμυρίου επενδυτών, με καταστροφικές συνέπειες για την ίδια την οικονομία. Είναι οι καθεστωτικές αντιλήψεις, που εξέθρεψαν τις παράνομες παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και του ευρύτερου συστήματος εξουσίας.

Και αποδεικνύεται πια, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι επικράτησε ο κομματικός καιροσκοπισμός και θησαύρισαν οι καιροσκόποι. Εκείνοι που ήξεραν πώς γίνονταν η κυβερνητική παρέμβαση, αγόραζαν φθηνά το πρωί και πουλούσαν ακριβά το μεσημέρι. Αυτό γίνονταν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Και μέχρι πρόσφατα η Κυβέρνηση αρνούνταν τα πάντα για τις παρεμβάσεις. Όταν η υπόθεση έφτασε στη δικαιοσύνη, ομολόγησε την εμπλοκή της για να έρθει το θέμα στη Βουλή. Και όταν ήρθε στη Βουλή, ο Πρωθυπουργός επιστράτευσε κομματική πειθαρχία, για να απαγορεύσει κάθε έρευνα. Αυτό κάνατε, κύριε Σημίτη. Και βεβαίως εμμέσως ομολογήσατε την ενοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Επιτέλους όμως σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα μπορεί να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα; Μπορεί σε ένα ευνομούμενο κράτος να συμβαίνουν τέτοιες έκτασης παρανομίες και να μη φταίει κανείς; Μπορεί σοβαρά να συμφωνήσει κανείς με την άποψη του Πρωθυπουργού, ότι τάχατες έφταιγαν οι επενδυτές, επειδή δεν πρόσεχαν; Γιατί και αυτό τολμήσατε να πείτε.

Το πρόβλημα της οικονομίας βρίσκεται στη μίζερη, στην

άτολη και αναποτελεσματική κυβερνητική πολιτική. Είναι πρόβλημα μιας Κυβέρνησης, που δεν έχει όραμα, δεν έχει πρόγραμμα, δεν έχει στόχευση. Μιας Κυβέρνησης που δεν έχει ούτε ενιαία ούτε ξεκάθαρη πολιτική. Μιας Κυβέρνησης που κουράστηκε και δεν μπορεί να παράγει, δεν μπορεί να προσφέρει. Από τον ανασχηματισμό μάλιστα και μετά η κατάσταση έγινε χειρότερη, γιατί παρουσιάζεται το εξής οξύμωρο. Οι ίδιοι άνθρωποι από διαφορετικές θέσεις δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να ανατρέπουν όσα είχαν αφήσει στα χαρτιά οι προκάτοχοί τους.

Τι σημαίνει η δέσμευση της νέας Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ να κάνει μια νέα αρχή στο Κτηματολόγιο και να αποσυνδέσει την προσπάθειά της από όσα είχαν συμβεί επί του προκατόχου της;

Γιατί ο νέος Υπουργός Άμυνας ξηλώνει τους μηχανισμούς του προηγούμενου και επανεξετάζει τις συμβάσεις των προμηθειών; Όταν ο νέος Υπουργός Οικονομίας εμφανίζεται έτοιμος να τα αλλάξει όλα, τι θέλει να πει; Ότι έπασχαν όλα τα προηγούμενα, για τα οποία όμως όλοι σας δηλώνατε υπερήφανοι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Οι ίδιοι δεν συγκροτούσατε και χθες την Κυβέρνηση; (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Θεωρείτε αφελείς ή λωτοφάγους τους Έλληνες;

Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Η Κυβέρνηση αυτή, ό,τι είχε να δώσει, το έδωσε. Αιχμάλωτη στην αλαζονεία, στο κατεστημένο και την καθεστωτική νοοτροπία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της νέας εποχής. Ξεκομμένη από την κοινωνία επενδύει σε νοοτροπίες φθόνου, σε πρακτικές πόλωσης, σε μεθοδεύσεις φανατισμού και διχασμού.

Η Κυβέρνηση Σημίτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να κυβερνά, αντιπολιτεύεται την Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Φαίνεται ότι εκπαιδεύεστε στην άσκηση των αυριανών καθηκόντων σας. Και σε αυτό το θέμα καλά κάνετε, γιατί γρήγορα έρχεται η ώρα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντί να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις της, κατηγορεί όλους τους άλλους. Φταίνε όλοι οι άλλοι. Φταίει η δικαιοσύνη, φταίει η Αυτοδιοίκηση, φταίει οι επενδυτές, φταίει τα θύματα των καταστροφών, φταίει η κοινωνία και βέβαια, φταίει πάντα η Νέα Δημοκρατία για όσα η ίδια ευθύνεται.

Μόνη έγνοια σας είναι ο αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης. Κανείς να μη βλέπει τους κινδύνους που δημιουργεί η ανυπαρξία της πολιτικής σας. Κανείς να μη μιλάει για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες. Κανείς να μη ζητάει λογαριασμό για τις ευθύνες της Κυβέρνησης.

Ουσιαστικά, μετά τις εκλογές δεν υπάρχει κυβερνητική πολιτική, δεν υπάρχει οικονομικό πρόγραμμα, αλλά ένα άτακτο συνονθύλευμα περιστασιακών παρεμβάσεων, παρεμβάσεων που δεν έχουν ούτε αρχή ούτε μέση ούτε τέλος.

Είναι περισσότερο από φανερό ότι τα μεγάλα και επιτακτικά προβλήματα και της οικονομίας, αλλά και της κοινωνίας γενικότερα, δεν αντιμετωπίζονται με τον Προϋπολογισμό. Και αυτά τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αν δεν υπάρξουν άμεσα οι αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές, αν δεν υπάρξει άμεσα μια γενναία φορολογική μεταρρύθμιση, αν συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση, αύριο θα έχουμε νέα προβλήματα και προπαντός νέα έξαρση της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή)

Λίγα λεπτά, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κυβερνάτε τη χώρα σχεδόν είκοσι χρόνια. Κυβερνάτε κάτω από τις πιο ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες. Διαχειριστήκατε πακτωλούς χρημάτων. Επιβάλατε την πιο υψηλή φορολογία που γνώρισε ποτέ ο τόπος. Εισπράξατε τεράστια ποσά από τη διάθεση δημόσιας περιουσίας. Είχατε κοινοτικές επιδοτήσεις πρωτόγνωρου

ύψους. Αυξήσατε το δημόσιο χρέος κρύβοντας με λογιστικά τεχνάσματα ένα μέρος τους. Ποτέ κυβέρνηση δεν είχε τόσο χρόνο και τόσους πόρους για να παράξει τόσο ισχνό αποτέλεσμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και τώρα, τι κάνετε; Συγκρίνετε την Ελλάδα, συγκρίνετε την πατρίδα μας με περιοχές του κόσμου που μάχονται ακόμα για την ελευθερία τους και δεν είχαν καμία βοήθεια. Συγκρίνετε το σήμερα με τον περασμένο αιώνα. Ε, είστε το χτες και είμαστε το αύριο. Γυρνάτε στο χτες, εμείς φεύγουμε μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δηλητηριάζετε σκόπιμα την πολιτική ζωή του τόπου. Επιχειρείτε να διχάσετε τους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και καταλάβετε το καλά αυτό: Με αυτές τις πρακτικές δεν πλήττεται η Νέα Δημοκρατία, δεν μπορείτε να πλήξετε εμάς, αλλά βλάπτετε τον τόπο, σκόπιμα ζημιώνετε την Ελλάδα και τους πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και είναι τεράστια η προσωπική σας ευθύνη γι' αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντί να ανταποκριθείτε στις επιταγές της νέας εποχής, επιδίδεστε σε παρελθοντολογία. Αντί να νοιαστείτε για τη δημοκρατία και τη θωράκιση της πολιτείας, καθυστερείτε να φέρετε προς ψήφιση τους εκτελεστικούς νόμους του Συντάγματος, παρ' ότι ο ίδιος είχατε δεσμευτεί ότι θα είχαν περάσει ήδη από τις αρχές του φθινοπώρου. Και μάλιστα ποιους; Εκείνους που άπτονται της ευαίσθητης σχέσης των Μέσων Επικοινωνίας με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τους μεγαλοπρομηθευτές του δημοσίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ερωτώ σήμερα πάλι: Τι συμβαίνει, κύριε Σημίτη; Δεν θέλετε; Δεν μπορείτε; Μήπως και τα δύο μαζί;

Αντί να αναλάβετε πρωτοβουλίες για το σεβασμό της νομιμότητας, εξαπολύετε συστηματικά επιθέσεις εναντίον της δικαιοσύνης. Και το κάνετε πάλι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα θέσω σήμερα το ζήτημα των ελληνοποιήσεων. Θα έλθει η ώρα γι' αυτό. Είναι τεράστιο το ζήτημα και το ξέρετε. Και βεβαίως θα χυθεί άπλετο φως σ' αυτήν την υπόθεση. Στην ώρα του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έκλεψαν τις εκλογές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν θα το αφήσουμε να κλείσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σήμερα, όμως, θέλω να συγκεντρώσω την προσοχή σας για λίγα δευτερόλεπτα στο εξής θέμα:

Τραυματίζετε τους θεσμούς, υβρίζετε τη δικαιοσύνη, εμμέσως πλην σαφώς πλήττετε την ίδια τη δημοκρατία. Θέλετε τους δικαστές ενεργούμενά σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό είναι επικίνδυνη καθεστωτική νοοτροπία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Εξ ιδίων τα αλλότρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και σας προκαλώ, κύριε Σημίτη. Μαζέψτε επιτέλους τους υβριστές και τους συκοφάντες της δικαιοσύνης! Στο κάτω-κάτω της γραφής έχετε πάρει όρκο να σέβεστε το Σύνταγμα και τους νόμους. Να σέβεστε τους θεσμούς της δημοκρατίας.

Αντί να παράγει έργο αυτή η Κυβέρνηση, μοιράζει υποσχέσεις. Με ποια αξιοπιστία; Δεν πείθει πια η ρητορεία, γιατί συγκρούεται με τα έργα της. Γιατί οι πολίτες δεν επιδοκίμαζουν και δεν πρόκειται ποτέ να επιδοκίμασουν τους οραματιστές του χτες και του διχασμού. Δεν πείθει η μίζερη στάση σας την ώρα που ο κόσμος αλλάζει και μάλιστα με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Τις φιλελεύθερες πολιτικές που έχει ανάγκη ο τόπος δεν μπορείτε να τις εφαρμόσετε, γιατί δεν τις πιστεύετε αλλά γιατί έρχονται σε σύγκρουση με το πλέγμα των πελατειακών σχέσεων σας. Είστε όμηροι και των συντεχνιών που σας στηρίζουν αλλά και των μεγαλοπρομηθευτών του δημοσίου που σας στηρίζουν! Αυτή

είναι η πραγματικότητα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ό,τι κάνετε στη φιλελεύθερη κατεύθυνση είναι γιατί σας σπρώχνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, σας σπρώχνει η πραγματικότητα.

Δεν συμφωνούμε ούτε με την οικονομική ούτε με την κοινωνική πολιτική σας. Δεν εγκρίνουμε τον Προϋπολογισμό. Τον καταψηφίζουμε στο σύνολό του. Επιμένουμε σε μια καθαρή, φιλελεύθερη πολιτική, στην κοινωνική αλληλεγγύη, επιμένουμε σε μια κοινωνία ανθρωπιάς, επιμένουμε στο μέτρο και στη μετριοπάθεια. Και σημειώστε και κάτι ακόμα: Αντίθετα με σας, ερχόμαστε για να ενώσουμε όλους τους Έλληνες για μια κοινωνία με συνοχή, με αλληλεγγύη και ανθρωπιά! Για μια οικονομία με δυναμικά αυτοτροφοδοτούμενη και ισόρροπη ανάπτυξη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πιστεύουμε –και το πιστεύουμε βαθιά– ότι η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να σπάσει το φράγμα που αιχμαλωτίζει τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας. Πιστεύουμε –και το πιστεύουμε βαθιά– ότι η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να πετύχει άλλα ποιάς και δημιουργίας!

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΛΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι τριτολογία. Έχει δευτερολογήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λυπάμαι, να διαβάσετε το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Οι Υπουργοί και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων μπορούν να κάνουν παρέμβαση όποτε το ζητήσουν. Αυτό λέει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη θορυβείτε, παρακαλώ! Ακούστηκε με σεβασμό ο Πρόεδρος σας! Επιτέλους, ανεχθείτε και τον αντίλογο! Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά!

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω κατ' αρχήν να καλωσορίσω την αναγνώριση από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το γεγονός ότι η έλευση του ευρώ στην Ευρώπη είναι μια μεγάλη πανευρωπαϊκή επιτυχία. Είναι όμως και μία πολύ μεγάλη εθνική επιτυχία.

ΠΥΡΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ μια διακοπή.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα σεβαστείτε το χώρο και τον ομιλητή; Επί μία ώρα η Βουλή άκουσε τον κ. Καραμανλή. Σεβαστείτε επιτέλους για πέντε λεπτά την απάντηση του Υπουργού! Τι νοοτροπία είναι αυτή;

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Είναι όμως μια μεγάλη εθνική επιτυχία, η οποία κατατάσσει αμετάκλητα τη χώρα μας στην ομάδα των πιο ανεπτυγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διεθνώς. Και είναι μια εθνική επιτυχία, η οποία δεν θα ήταν ποτέ εφικτή εάν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα η κριτική, η οποία συστηματικά γινόταν τα προηγούμενα χρόνια για την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Διότι είναι ακριβώς η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης των τελευταίων ετών, σταθερά από το 1993 και μετά, η οποία έδωσε την ευκαιρία στη χώρα μας να ξεφύγει από τη στασιμότητα, να ξεφύγει από τα προβλήματα και να μπει στο δρόμο της ανάπτυξης, της προόδου και της ευημερίας μαζί με τους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς.

Πριν από δέκα χρόνια η ελληνική οικονομία, κυρίες και κύριοι, είχε παρόμοια χαρακτηριστικά με την οικονομία της Αργεντινής και μάλιστα η οικονομία της Αργεντινής ανεπτύσσετο πιο γρήγορα. Βλέπουμε σήμερα τα αποτελέσματα.

Η Ελλάδα ακολούθησε μια σώφρονα οικονομική πολιτική με τη δημοσιονομική σταθερότητα, τις διαρθρωτικές αλλαγές, τις